

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 2-3/2015

"Universumin
ainoa ihminen,
joka on soittanut
kaikilla festivaaleilla!"

.....
FESTIVAALIOHJELMA
FESTIVAL PROGRAM

..... SIVU/PAGE 7

30TH IRISH FESTIVAL IN FINLAND 17.-30.9.2015

SISÄLLYS

Pääkirjoitus	2
Pulvis Tauri.	4
Ympäri Irlannin	5
The Black Velvet Band	6

30th Irish Festival

in Finland	7-14
Festivaaliohjelma	7
Esiintyjäesittelyt	8
Haastattelut	14
Irlanti kutsuu 2.	15
FIS tapahtumia	18

Liity jäseneksi!
Ohjeet sivulla 19.

KANNEN KUVA

KUVA: ANITTA PIIRAINEN

Markku Laurén, "Universumin ainoa ihminen, joka on soittanut kaikilla Festivaaleilla". Markun soittimet ovat kitara ja bouzuki, ja yhtyeitä vuosien varrella ovat mm: Korkkijalka, Aloof, Redrum, Brègain ja monta muuta.

PÄÄKIRJOITUS

DEAR MEMBERS,

First of all, I would like to thank all those members who elected me onto the Board. My main task, as I understand it, will be to book artists and venues for the Festival. I will also be working closely with Jim Whelan and the rest of the board to ensure the future success of the Society and especially the Festival in September.

Before I go any further, I would like to thank Olli for his amazing passion and relentless drive in making the Finnish Irish society, and particularly the Festival, such great successes. It will be a very hard act to follow.

However, we must move forward, and in Paula, our chairperson, we have a great leader who we must support to the full. We have managed to put together a great Festival this year with award winning performer Paddy Casey, much-acclaimed band the Young Folk, Kevin Collins, who has played with some of the best names in the Irish Music business and is currently having great success with Hurricane Highway in Ireland.

Our local acts include the ever popular Ants in the Pants, The Green Cottage, Phil Carr, Gather No Moss, from a far Oulu arrives Droichead, and last but not least, the return of those legendary rascals and Brilliant entertainers ETC.

We have also included the Helsinki

Harps GAA team, who will organize a match and a fantastic Sports day for the Children and members on Sunday, the 20th of September, at the pitch beside the Olympic Stadium.

Seppo has also been organizing some great events, which he will inform you about in time. Our main night will be Friday, the 18th of September in the fantastic City centre venue, Virgin Oil. My own band of brothers Boolabus will be supporting the Young Folk and Paddy Casey. We have managed to keep the ticket price at 20 Euro, which is fantastic value for such a great show. We hope, Dear Members, that you can support us on this most important of Nights by coming and enjoying this great evening.

Finally, I would like to thank our Ambassador H.E. Dónal Denham and Second Secretary Marylee Wall for their never-ending support.

Is Mise,
Malcolm Fay

MALCOLM FAY

**JÄSEN-
MAKSU
MAKSETTU**

Kiitos kaikille jäsenmaksun maksaneille! Monella se kuitenkin on vielä maksamatta ja kaikkien panosta tarvitaan enemmän kuin koskaan. Voit tarkistaa maksutilanteesi info@finnish-irish.fi. Vuoden 2015 jäsenmaksu on vain 22,- euroa.

-Johtokunta

EXPLORE THE EXTRAORDINARY.

PLEASE ENJOY GUINNESS SENSIBLY.

The GUINNESS word and HARP device are trade marks. © Guinness & Co 2014.

www.guinness.com

GUINNESS
MADE OF MORE™

IF HE WAS ALIVE NOW, HE WOULD BE ROLLING IN HIS GRAVE.

ON A RECENT VISIT to the homeland I was struck by the amount of bad news that was going about. There wasn't a day went by without a murder or a suicide, or both. Robberies muggings, scandals in high places, cons and double cons and don't whatever you do mention the Water or God help us, the Banks... Still the pint was cheaper than here by about 1 euro and the conversation was lively. "The county championships in 'Darver'? For F's sake! Sure nobody knows where Darver is. There'll be thousands stuck on the back roads and fellahs collecting with buckets, every few yards for to park in a dung heap. Madness!" I don't quite know what this was about myself, I overheard a debate on the subject (I gathered a GAA football match) in the local pub. "Holy God in heaven above, Darver for F's sake! The Timbuktu of county Louth!" In another corner the soccer fans were discussing the chances of the local team, who were to play an international match, against a Belarussian team called Bate. "Will 'The Town' be able to master Bate?" Please write your answers on the back of a self-addressed envelope.

MEANWHILE IN HELSINKI, the lads from the music sessions tell me they have been loading up a mini-bus and heading for Porvoo to a certain establishment called 'The Black Rose' run by big Anthony Daly. I met the big man himself in Tornio, at a bit of a 'doo' for our soon to be ex-Ambassador Dónal Denham. (may he rest in peace) A grand time was had by all. Tony tells me that they have first and only genuine Irish Clonakilty Breakfast in Finland - bacon and sausages and black-pudding included. The sausages from Monaghan the bacon from somewhere else and the rest from Cork, I think. Anyhow sounds absolutely smashing. I'll have to get over there for a bit some day soon.... "We in Ireland have the finest bacon in the world. The bacon here is shite!" As William Shakespeare himself said, "Methinks, there is nothing like a rasher sandwich!"

ANYHOW, the gathering for our esteemed Ambassador and his lovely wife went off rather well. Many fine tributes were made and a unique specially commissioned piece of jewellery by Kalle was presented. We were also celebrating the leaving of Marylee the equally esteemed secretary at the Embassy. Their combined loss to Finland is incalculable. Both of them have worked tirelessly for Ireland and the Irish in Finland and we will be forever in their debt. They will be forever in our hearts and always in our prayers. May they find happiness along whatever boreen of life they travel. May the road rise to meet them, may their wind be always at their backs and may they be in heaven a half an hour before the Divil knows etc.,

SPEAKING OF the ETC, the theatre company that wowed audiences, with their startling innovative comedy in the late nineties, is on the bill for the forthcoming Festival. The lads, Jonathan, Les and Frank are back for a special series of gigs. No doubt bringing; something old, something new, something borrowed and something blue. They have been persuaded, at great expense, to perform for the delight of Finnish audiences yet again. When people ask me why did we disband in the early naughties I often reply that reality became more absurd than our sketches. Anyhow old or young, come along and have a laugh and join the cult following.

THE YEATS SHOW is going well with a lot of future interest. I may even have a foray to Eestimaa in the autumn. While in Eire I got a call early in the morning. It sounded like a gentleman trying to sell me insurance or a better deal on my phone bill. As I am not in the best, so early in the mornings in Ireland, I was a bit short with him. "Who are you, where are you calling from?" I

said sleepily. "I am the Irish Ambassador to Estonia, calling from Tallinn." came the pleasant reply. "Oh err, sorry your highness..." So as they say the calls are flooding in. Book early to avoid disappointment. Lately there has been controversial covering in the newspapers about whether or not Yeats' body was really in the casket that came back from France after the war. I was reminded of a conversation I had with my friend Olli (President Emeritus). He told me that once, that many years ago, he was in 'Drumcliff churchyard where Yeats is laid' with a group and the old rector there whispered to him confidentially "You know, I don't think he's there at all" or words to that effect. "Arragh, sure what matter" as the fellah said, "Horseman pass bye" In those days there was no DNA testing so I suppose the nearest science was along the lines of; "Yeats had a big head."

AND SO festival time is rolling around again. I can remember wonderful moments with De Dannan, the Chieftains, the Dubliners, Mary Black, Mary Coughlan, Jimmy Mc Carthy, Christy Moore, Altan and many many more. Ah, the stories I could tell...well, maybe next time. See you all soon I hope at the Irish Festival in Finland.

YMPÄRI Irlannin

TEKSTI: OLLI PELLIKKA | KUVA: SEPPO NOUSIAINEN

Ensimmäisen kerran vietin Irlannissa pari viikkoa vuonna 1972. Lensin Dubliniin ja sitten kävin Limerickissä, Killarneyssä ja Corkissa. Tuon lyhyen matkan aikana vaikutuin ja tunsin, että Irlanti on minun juttuni ja tänne pitää päästä uudestaan. Olin Ralf Långbackan assistenttina Turun kaupunginteatterissa, kun hän ohjasi O'Caseyn pääteoksen "Aura ja tähdet" (The Plough and the Stars). Päätin tehdä yleisen kirjallisuuden gradun irlantilaisesta näytelmäkirjailijasta Séan O'Caseystä. Sitten parin vuoden päästä postipoika toi minulle kirjeen, että minut on hyväksytty stipendiaatiksi University College Dubliniin ja tapasin myös O'Caseyn lesken Eileen O'Caseyn.

Mikä Irlannissa on rumaa ja mikä kaunista? Oikeastaan ei kauneudella tai rumuudella ole väliä, vaan sillä, millaisia ihmiset ovat. Monet sanovat, että irlantilaisia on helppo lähestyä, Se ei tarkemmin ottaen pidä paikkaansa, he eivät helposti kerro itsestään, mutta haluavat tietää sinusta kaiken.

Saavuin ensi kerran Dubliniin heinäkuusena aamuna 1972. Löysin majapaikkani, jonka nimi oli Lisava Guest House, joka sijaitsi Etelä-Dublinissa. Tutustuin tärkeimpiin nähtävyyksiin, ja kävin pubeissa ja musiikkisessioissa. En tuntenut ketään, joten ehkä en mennyt ihan oikeisiin paikkoihin. Nautin kyllä matkastani.

Dublinista jatkoin Limerickiin, joka varsin silloin oli rähjäinen ja ikävä kaupunki, jossa ei ollut mitään mielenkiintoista.

Sitten turistiproxyirit kehottivat minua matkustamaan Killarneyyn. Ja se sitten olikin aika turistiryssä. Vuokrasin polkupyörän ja lähdin ajamaan Ring of Kerry-kierrosta.

Se oli virhe, kumi puhkesi heti ja en sitä saanut missään korjattua, Kliffaa mäkisesä maastossa, koko ajan piti taluttaa! "Shit happened."

Seuraava paikka oli sitten suurempi eli Cork, josta käsin kävin pussaamassa Blarneyn kiveä, josta piti saada ikuinen kaunopuheisuuden lahja. No, en minä sitä tarvinnut, kun se oli minulla jo ennestään. Cork oli kohtalaisen iso kaupunki.

Lokakuussa 1974 sitten matkustin Irlantiin opiskelemaan. Olin varannut bed and breakfastin Ballsbridgestä ja aika pian sitten trappäsikin ja sain kohtalaisen mukavan pienen kämpän eli niin sanotun bedsitterin Sandymountissa. Se oli siisti ja siellä oli lämmintä, mikä oli silloin harvinaista.

Pian olin jo tottunut irlantilaiseen elämään, paitsi siihen, että joka paikassa oli sairaan kylmä. Oli aika noloa, kun esimerkiksi oli jonkun luona kylässä eikä kehdannut sanoa, että palelee ihan hirveästi. Irlannissa ei ole teekulttuuria. Useimmiten tee oli täysin kelvotonta, sitä juotiin vain lämpimikseen.

Mutta ei tällä kertaa opiskeluista sen enempää. Suomeen palattuani tulin Finnish-Irish Societyn aktiiviksi ja aloin vetää seuran matkoja Irlantiin. Olimme yleensä viikon Dublinissa, josta osa matkalaisista palasi Suomeen ja me loput vuokrasimme pikkubussin. Aika usein asuimme South Circular Roadilla sijaitsevassa Highfield Houseessa, jota piti komea vanhempi lady nimeltä Mrs. Tolan. Apuna oli veljensä Michael, joka muistutti lähinnä Notre Damen kellonsoittajaa. Hän ei ymmärtänyt, että ulkomaalaiset osaavat englantia ja hän hoiti asiansa eleillä melkein paremmin kuin joku Marcel Marceau, joka sentään on maailman kuuluisin pantomimikko.

Maaseutukierroksemme suuntautuivat useimmiten Galwayhin ja Connemaraan, mutta kyllä etelämpänäkin käytiin.

Kävin toki muutenkin Irlannissa. Mieleen on jäänyt Corkissa järjestettävät jazzfestivaalit, jonne Guinness kuskasi suomalaisia toimittajia, minä mukana. Nuo jazzfestivaalit olivat siitä hassut, että niiden aikana jazzia oli mikä tahansa musiikki, Dave Brubeckin kvartetista nuoreen tyttöön,

joka lauloi Mary Blackin biisejä!

Meitä emännöi pari Guinnessin PR-naista, joista toinen ei tullut konsertteihin ollenkaan, koska vihasi jazzia! Että sikäli...

Lukuisina vuosina vein myös suomalaisia koululaisia Youth Art and Science-viikolle, joka pidettiin Dublinin Ballsbridgesissä sijaitsevassa Royal Dublin Societyssä eli RDS:ssä. Siellä oli kaikenlaista kivaa toimintaa nuorille ja minun ei tarvinnut heitä koko aikaa paimentaa, vaan pystyin tekemään esimerkiksi radiolle haastatteluja.

Olin myös irlantilais-suomalaisen kesälukion rehtorina County Claressa kauniilla paikalla sijaitsevassa Ballyvaughanissa. Pienessä kylässä oli elämää. Yhdessä pubissa oli mm. erikoinen drag show. Roteva nuori mies oli laittanut leningin päälle, meikannut, laittanut peruukin päähän ja piti ihan normaalia tietokilpailua! Ihan tosi!

Paikka oli myös tunnettu yliluonnollisista ilmiöistään kuten kaiken maailman menninkäisistä ja muista. En usko sellaisiin, mutta käsittämättömällä tavalla hävisi monta rullaa kehittämätöntä filmiä. Kuviin oli varmaan tarttunut tätä pikkuväkeä ja he hävittivät filmin!

Paljon muutakin on koettu, kuten Drumcliffe Cemeteryssä Sligossa paikallinen kirkkoherra kertoi Willian Butler Yeatsin haudalla, että siellä ei taida olla yhtään Yeatsin luuta, kun tämä ensin haudattiin joukkohautaan Rivieralla ja sieltä sitten lähetettiin joitakin luuta, mitä tahansa, Irlantiin.

Että sikäli, tähän on hyvä lopettaa, lisää joskus toiste!

The Black Velvet Band

THE BLACK VELVET BAND – MUSTA SAMETTI-NAUHA – kertoo siirtomaavallan menetelmästä asukkaiden saamiseksi kaukasiin siirtomahin. Tätä keinoa Brittiläinen imperiumi käytti erityisesti Australian ja siihen kuuluvan

Tasmanian asuttamiseen. (Tasmanian aikaisempi nimi oli tässä laulussa mainittu Van Diemen's Land. Saaren löysi hollantilainen tutkimusmatkailija Abel Tasman 1640-luvulla, ja hän nimesi sen Hollannin Itä-Intian ken-

raalikuvernöörin Anthony van Diemenin mukaan. Vuonna 1856 britit nimesivät sen Tasmaniaksi.)

Britannia lähetti paljon rangaistusvankeja pakkotyöhön Australiaan. Varsin pienestään rikoksesta saattoi joutua karkotetuksi moneksi vuodeksi Van Diemenin maahan. Kun rangaistus sitten oli suoritettu loppuun, vain harva palasi takaisin. Uuteen asuinmaahan oli jo kotouduttu, ja yksi tärkeä syy oli, että tulomatka oli tapahtunut kruunun kyydillä, mutta paluumatka olisi pitänyt maksaa omasta pussista, ja siihen oli harvalla entisellä rangaistusvangilla varaa. Niinpä imperiumi oli taas saanut uudisasukkaita.

”Musta samettinauha” esiintyy monenlaisissa tarinoissa. Tässä laulussa petollinen taskuvarasneitonen on sitonut hiuksensa mustalla samettinauhalla. Toisinaan kyseinen nauha on toiminut kokonaisen varaskoplan tunnuksena. Eräässä kertomuksessa musta samettinauha oli taas Englannin parlamenttirakennuksen räjäytämistä suunnittelevan salaliiton tunnus.

Laulusta on olemassa erilaisia versioita. Tarinan tapahtumapaikka on tässä Belfast, mutta on olemassa versio, jonka tapahtumapaikka on Tralee. Tässä nuori mies joutuu yksin Van Diemenin maahan, toisessa sinne joutuvat sekä hän että neiton.

Tarinat vaihtelevat, mutta kaikissa on pääjuonena, että rikoksesta jäädään kiinni ja edessä on matka rangaistusvankina pakkotyöhön merten taa.

Laulutekstissä on epä johdonmukaisuuksia – kuten monissa muissakin traditionaalisissa lauluteksteissä:

Mies ei yritä estää taskuvarkautta eikä paljasta sitä, vaikka toivottaakin huonoa onnea mustalle samettinauhalle! Hän ilmeisesti vain jatkaa matkaa naisen kanssa.

Tuomari myöntää miehen joutuneen petetyksi, mutta se ei vaikuta tuomioon – tyhmydestään saa kärsiä.

Mies varoittaa väkeviä juomia tarjoavista naisista, vaikka tässä tarinassa niitä ei tarjota.

Black Velvet Band oli yksi The Dubliners -yhtyeen suurimpia menestyskappaleita 1960-luvulla. Yhtye levytti laulun vuonna 1967.

THE BLACK VELVET BAND (trad.)

Well, in a neat little town they call Belfast,
Apprenticed to trade I was bound,
And many an hour's sweet happiness,
Have I spent in that neat little town.
A sad misfortune came over me,
Which caused me to stray from the land,
Far away from my friends and relations,
Betrayed by the black velvet band.

Her eyes they shone like diamonds,
I thought her the queen of the land,
And her hair hung over her shoulder,
Tied up with a black velvet band.

I took a stroll down Broadway,
Meaning not long for to stay,
When who should I meet
but this pretty fair maid,
Come a tripping along the highway.
She was both fair and handsome,
Her neck it was just like a swan's,
And her hair hung over her shoulder,
Tied up with a black velvet band.

Her eyes they shone like diamonds...
I took a stroll with this pretty fair maid,
And a gentleman passing us by,
Well I knew she meant the doing of him,
By the look in her roguish black eye.
A gold watch she took from his pocket,
And placed it right into my hand,
And the very first thing that I said was,
Bad 'cess to the black velvet band.

Her eyes they shone like diamonds...
Before the judge and the jury,
Next morning I had to appear,
The judge he says to me, "Young man,
Your case it is proven clear.
We'll give you seven years penal servitude,
To be spent far away from the land,
Far away from your friends and companions,
Betrayed by the black velvet band."

Her eyes they shone like diamonds...
So come all you jolly young fellows,
A warning take by me,
When you are out on the town, me lads,
Beware of the pretty colleens.
They'll feed you with strong drink, "Oh yeah",
'Till you are unable to stand,
And the very next thing you'll know is,
You've landed in Van Diemens Land.

Her eyes they shone like diamonds...

MUSTA SAMETTINAUHA (Trad. / suom. sanat Kalevi Toosi)

Pikkukaupungissa nimeltä Belfast
oppipoikana työskentelin,
ja aika, jonka siellä mä viettää sain,
oli mulle mitä miellyttävin.
Sitten huono onneni alkoi,
jää ystävät ja kotimaa,
kun mustan samettinauhan
pahoin onnistui mua petkuttaa.

Kuin timantit silmänsä säihkyi,
kuin kuningatar oli maan,
ja mustan samettinauhan
sitoi kutrejaan koristamaan.

Minä kadulle poikkesin kerran,
mennä aikonut en kauaksi,
ja näin ilkkurisen neitosen,
joka luokseni siipusteli.
Hän oli niin siro ja kaunis,
kuin joutsenen oli kaulansa,
ja mustan samettinauhan
oli solminut hän hiuksiinsa.

Kuin timantit silmänsä säihkyi...
Kera neitosen jatkoin mä matkaa,
meidät ohitti pian herrasmies.
Neito miehen heti valitsi uhrikseen,
hänen viekkaasta katseestaan ties.
Kultakellon tämän taskusta nappas
mun käteeni sujauttaen.
Sanoin: "Mustan samettinauhan
vanha keho nyt periköön sen!"

Kuin timantit silmänsä säihkyi...
Heti aamulla oikeuden eteen
minut jo oli toimitettu.
Sanoi tuomari, nuori mies juttusi
on selvä ja todistettu.
Pakkotyötä saat seitsemän vuotta,
karkotettuna merien taa.
Jätät ystäväsi sekä kumppanisi,
on kohde Van Diemenin maa.

Kuin timantit silmänsä säihkyi...
Kaikki nuoret ja iloiset miehet
varoitustani mun kuunnelkaa,
te karttakaa sieviä neitoja,
joita kaduilla ain vaelttaa.
Väkeviä he juottavat teille,
jalat pettää ja pää sekoaa.
On ennen kuin ees sitä huomaatte
määränpäinä Van Diemenin maa.

∴: Kuin timantit silmänsä säihkyi,
kuin kuningatar oli maan,
ja mustan samettinauhan
sitoi kutrejaan koristamaan. ∴:

KALEVI TOOSI

Irlantilaisten laulujen
harrastaja, kääntäjä ja
esittäjä jo 70-luvun alusta.

Tervehdys Festivaalin suojelijalta

Aika rientää, jopa irlantilaisten aika, jonka en toivoisi rientävän. Tuntuu kuin se olisi ollut juuri viime viikolla, kun tapasin joukon innokkaita mielenkiintoisia ihmisiä, jotka halusivat järjestää irlantilaisen musiikin festivaalin Suomessa ja yhdeksi tapahtumapaikaksi Tavastiaklubin. Nyt

kuulen, että festivaali järjestetään 30. kerran. Tuolloin 80-luvulla kaikenlainen irlantilainen musiikki oli kovassa nosteessa. U2 oli noussut listojen kärkeen kaikkialla maailmassa. Irlannin musiikkiperinne oli Suomessa huonosti tunnettu runsaudensarvi, josta löytyi koko ajan uutta ja innostavaa, uusia soittimia ja soundeja, hienoja melodioita ja tarinoita ja tietysti erityisesti suomalaisille niin helposti lähestyttäviä juomalauluja sekä paljon muuta. Myös monet suomalaiset muusikot tarttuivat hanakasti tähän aina sen ajan nuorison suursuosikista Dingosta alkaen. Minulle oli tietysti suuri kunnia saada olla mukana tässä tapahtumassa. Paljon hienoja artisteja on tuotu Suomeen ja paljon hienoja hetkiä on koettu. Christy Mooren Savoy'n keikka on legenda. Dublinersilla on paljon ystäviä Suomessa. Minullakin on heistä tarinoita, mutta jääköön toiseen kertaan.

Tavastialla opettelimme vaihtelevalla menestyksellä oikeaoppista Guinnessin valutusta tuoppiin. Itse juominen taisi sujua paremmin. Jos jonkun nimen haluaa nostaa esiin, niin ensimmäisenä tulee mieleen Harry Bent, joka antoi kasvot tälle irlantilaissuomalaiselle liikkeelle.

Näissä muistoissa voisi viipyä loputtomiin, mutta on hienoa, että tämä perinne jatkuu. Taas Finnish-Irish Society on saanut aikaan kiinnostavan ohjelman. Tapahtuma on valtakunnallinen ja esiintymispaikkoina on koko kirjo saleista klubeihin ja pubeihin. Tapahtuman suojelijana haluan nöyrästi kiittää kaikkia tekijöitä ja olla mukana viemässä tätä perinnettä eteenpäin. Toivotan mahdollisimman runsaalle yleisölle antoisia hetkiä. Tälle juomalle on aina aikaa.

JUHANI MERIMAA

Tavastiaklubin toimitusjohtaja

30th IRISH FESTIVAL IN FINLAND 17.-30.9.2015

OHJELMA/PROGRAM

TORSTAI/THURSDAY 17.9.

Verkatehdas Vanaja-Sali,
Hämeenlinna 19.00
Paddy Casey
Liput/Tickets 20,00 €

Etкот Ravintola Iso Huvila 17.30
Ants in the Pants
Vapaa pääsy

PERJANTAI/FRIDAY 18.9.

Virgin Oil, Helsinki 20.00
Paddy Casey, The Young Folk, Boolabus
Liput/Tickets 20,00 €

LAUANTAI/SATURDAY 19.9.

O'Malley's Irish Bar, Helsinki 21.00
Droichead
Vapaa pääsy/Free entrance

WaterLoo Pub, Turku

Gather No Moss
Vapaa pääsy/Free entrance

SUNNUNTAI/SUNDAY 20.9.

Pallokenttä, Helsinki 12.00
Helsinki Harps Family Day
Vapaa pääsy/Free entrance

Panimoravintola Bruuveri, Helsinki 18.00

Hely Laulelmatreffit: Irlantilainen ilta
Vapaa pääsy/Free entrance

TIISTAI/TUESDAY 22.9.

O'Malley's Irish Bar, Helsinki 20.00
ETC Theatre Company
Vapaa pääsy/Free entrance

KESKIVIIKKO/WEDNESDAY 23.9.

Molly Malone's Irish Bar, Helsinki 19.00
ETC Theatre Company
Vapaa pääsy/Free entrance

Turenki, Ravintola Turengin Asema 21.00

Kevin Collins + Ants in the pants
Liput/Tickets 10,00 €

TORSTAI/THURSDAY 24.9.

O'Malley's Irish Bar, Helsinki 20.00
Kevin Collins + Ants in the pants
Vapaa pääsy/Free entrance

PERJANTAI/FRIDAY 25.9.

The Black Rose, Porvoo 21.00
Kevin Collins
Vapaa pääsy/Free entrance

Shamrock, Tikkurila

Ants in the Pants
Vapaa pääsy/Free entrance

The WaterLoo Pub, Turku

Phil Carr
Vapaa pääsy/Free entrance

LAUANTAI/SATURDAY 26.9.

RantaCasino, Heinola 19.30
Kevin Collins + Ants in the pants
Liput/Tickets 10,00 €

The King's Pub, Hämeenlinna

Phil Carr
Vapaa pääsy/Free entrance

Walter's Pub Tyrwää, Sastamala 21.00

The Green Cottage
Liput/Tickets 5,00 €

KESKIVIIKKO/WEDNESDAY 30.9.

O'Malley's Irish Bar, Helsinki 19.00
Wilma-Emilia & Markku
+ Päätösjamit/Session
Vapaa pääsy/Free entrance

ENNAKKO/ADVANCE:

Verkatehdas:

Puh. 0600 16 060 (0,76 €/min + pvm)

Lippupalvelu www.lippupalvelu.fi

Puh. 0600 10 800 (1,96 €/min + pvm)

Virgin Oil:

Ravintola Virgin Oil Co.

Kaivopiha, Mannerheimintie 5, Helsinki

Puh. 010 76 64000 (0,0835 €/

puhelu+0,1209 €/min)

Tiketti Oy

Urho Kekkosen katu 4-6, Helsinki

Puh. 0600-1-1616 (1,78 €/min. +pvm)

PADDY CASEY

Juhlafestivaalillamme on ilo tuoda arvostettu irlantilaismuusikko pääesiintyjäksi sekä Helsingin että Hämeenlinnan konsertteihin syyskuussa.

PADDY CASEY pulpahti musiikkitaivaalle 1999 ensialbumillaan: So be it, jonka Irlannin musiikkilehdistö äänesti vuoden parhaaksi debyyttialbumiksi. Seuraavana vuonna hänen singlensä Sweet Suburban Sky valittiin Suomessakin suosittun TV-sarja Dawson's Creekin soundtrackille. Paddy vahvisti mainettaan esiintymällä yhdessä legendaaristen bändien R.E.M. ja the Pretenders keikoilla samana vuonna.

Paddyn seuraava pitkäsoitto 2003, Living nousi Irlannissa listojen kärkeen ja siltä löytyy 4 hittiä, Saints and Sinners, The Lucky One, Bend Down Low, Want It Can't Have It.

Hänet valittiin kahtena vuonna peräkkäin Irlannin parhaaksi miesartistiksi ja 2005 Paddy oli mukana esiintymässä U2:n Vertigo-kiertueella.

2012 julkaistu albumi The Secret Life saavutti laajan suosion. Paddyn musiikillisia innoittajia ovat Prince, Duke Ellington ja the Waterboys.

Toivotamme ylpeinä Paddy Casey'n tervetulleeksi juhlafestivaalillemme.

THIS FESTIVAL has the great pleasure of welcoming one of Ireland's most esteemed male music artists to head our Hämeenlinna and Helsinki concerts this September:

starting in Verkatehdas, Hämeenlinna on the 17th of September and

concluding at the Virgin Oil concert hall, in Helsinki, on the 18th of September.

Paddy burst onto the music scene in 1999 with his first album: So be it. It was voted best debut album by the Irish music press and the following year, his single Sweet Suburban Sky, was used as the soundtrack for the very popular TV series Dawson's creek. He enhanced his growing reputation by supporting the legendary R.E.M and the Pretenders the same year.

Paddy's next album in 2003 - Living - had 4 hit records and the album reached the top of the Irish charts. In 2004 and 2005 Paddy was voted best Irish male artist at the Irish music awards.

In 2005, Paddy had one of the highlights of his career when he supported one of the best bands in the world, U2 on their Vertigo tour.

Paddy has performed on popular American TV shows, such as The David Letterman show and is a regular performer on Irish TV stations.

In 2012 Paddy released The secret life of, which gained wide acclaim. Paddy's influences include Prince, Duke Ellington and the Waterboys.

It is a great honour to welcome Paddy to our 30th Irish Festival in Finland.

17.9.2015 HÄMEENLINNA, VERKATEHDAS
18.9.2015 HELSINKI, VIRGIN OIL

FESTIVAALIN TUKIJAT

 Culture Ireland
Cultúr Éireann
Finnish-Irish Society ry
www.finnish-irish.fi

 FINNSEMENTTI

 TULLAMORE DEW
IRISH WHISKEY

 BPF
BEVERAGE PARTNERS POLAND OFF

 GUINNESS

 O'MALLEY'S
TORNÍ

SAATUAAN DUBLININ LIEKKEIHIN on Irlannin vaihtoehto-folk-popbändi The Young Folk nyt valloittamassa Eurooppaa.

The Young Folk on kenties yhtä filosofinen kuin nimensä. Olematta pelkästään kansanmusiikin edustaja The Young Folk tiedostaa folkin vaikutteet lisäten sekaan oman nuorekkaan persoonallisuutensa taidokkaaseen vaihtoehto-folk-poppiin, jossa käytetään akustista ja sähköistä kitaraa, pianoa, bassoa, rumpuja, mandoliinia, banjoa, pasuunaa, melodicaa, ksylofonia, huuliharppua...

The Young Folk taivuttaa irlantilaisen kansanmusiikin perinteen oman sukupolvensa muottiin. Bändi on esiintynyt viime vuosina Dublinin suosituimmilla lavoilla sekä kiertänyt niin Britanniaa, USA:ta kuin Kanadaa monilla festivaaleille. The Young Folkin esikoisalbumi, 2014 julkaistu *The Little Battle*, on saamassa jatkoa lähiaikoina.

HAVING ESTABLISHED an ardent following in Dublin, Ireland's foremost alternative-folk-pop band The Young Folk look to take Europe in 2015.

The Young Folk is perhaps as much a philosophy as it is a name.

Hardly a strict folk outfit, The Young Folk acknowledge their folky influences while asserting their own youthful personae with a self-composed alt-folk-pop live set that can include (but is not limited to) acoustic and electric guitars, piano, bass, drums, mandolin, banjo, trombone, melodica, xylophone, harmonica...

The Young Folk add their own generational-spin to the legacy of Irish folk-influenced music – a legacy that principal songwriter Anthony Furey knows only too well, being the son and nephew of members of the legendary Fureys. While this influence on the band's music is evident, younger audiences will also detect a youthful sound much more akin to The Young Folk's contemporaries.

The Young Folk have spent the last couple of years filling some of Dublin's favourite venues, as well as tours in the UK, USA and Canada, and performances at SXSW, MIDEM, Cambridge Folk Festival, Electric Picnic and others.

They've bagged support slots for Midlake and Imelda May, and recently played *The Whiskey Sessions* alongside I am Kloot, Gomez, Turin Brakes, Badly Drawn Boy, British Sea Power and Jon Allen.

In 2014 they were invited by Caffè Nero in the UK to perform a series of showcases, winning a legion of new fans in the process.

The Young Folk are now on the cusp of entering the studio to record the follow up to their debut album *The Little Battle*, released in 2014. Perhaps further eschewing the folky sound they started out with, the new material may see the band embracing new genres with increased fervour.

.....

18.9.2015 HELSINKI, VIRGIN OIL

.....

KEVIN COLLINS

KEVIN COLLINS was involved in Music from an early age. His father was the Clancy Brothers financial Banker and he remembers vividly being brought to see them Perform. As a consequence, he was hooked on Music. Kevin has played with some great Artists in his long career and has played with Country and western, Blues, Jazz, pop, Rock and of course folk legends in a long and distinguished musical career.

Among Kevin's very impressive CV of co-operation with famous artists in the music business are Matt Molloy from the Chieftans, Ronnie Drew and Kevin Burke from the Dubliners and Kevin Molloy from the Dublin City Ramblers, who has formed a duo with Kevin called Dunan. They released a CD last year called the Celtic Road and have toured together a lot recently.

KEVIN is a very diverse musician and has played on one occasion with the Buddy Guy band in the States. He is a well respected Guitar Player and is constantly in demand to do studio sessions. Kevin is having great success at the moment with the pop-rock-country band Hurricane Highway in Ireland. They have already had hit records and are in demand to play at the big festivals in Ireland.

It is however for his great folk singing and entertaining skills that Kevin will be coming to Finland to perform at our Festival in September.

Kevin will perform with Ants in the Pants:
23.9. TURENKI, RAVINTOLA TURENGIN ASEMA
24.9. HELSINKI, O'MALLEY'S IRISH BAR
26.9. HEINOLA, RANTACASINO

He will also perform with his great friend Malcolm Fay and the Finn Mc Cool band:
25.9. PORVOO, THE BLACK ROSE

Ants in the Pants

YHTYE perustettiin keväällä 1997, kun irlantilaisesta musiikista kiinnostuneet Ilo-na Ala-Leppilampi ja Lasse Suurkari löivät soittopelinsä ja kaikki muutkin hynttynsä samaan keikkabussiin.

Ilonan musiikilliset juuret tulivat Vete-listä, Kaustiselta ja klassisesta koulutuksesta, kun taas Lassen banjopeukaloa oli testattu monissa jameissa Helsingin ja Tampereen irkkubaareissa. Kahden musikantin symbioosina syntyi duo, jonka taito, keskinäinen kemia, täyteläinen soundi ja reipas huumori ovat tehneet heistä haluttuja esiintyjiä kaikkialla missä olut kuohuu ja jalka tahtoo vipattaa.

Vuonna 2001 ympäri ämpäri Suomea keikkaillut ja Hämeenlinnan seudulla asustanut pariskunta päätti lähteä kokeilemaan musiikillisia siipiään itse syltityhtäälle, eli Irlannin vihreälle saarelle.

Kotipaikaksi asettui Burtonport Atlan-

tin rannalla, ja keikkapaikkoja löytyi kaikkialta Donegalin kreivikunnan alueelta, mutta usein kaksikko soitti myös Mayon kreivikunnassa ja Pohjois-Irlannin puolella.

Vastaanotto suomalaisten esittämälle irkkumusiikille oli suorastaan hämmäntävän lämmin ja kysyntää riitti. Kaiken huipuksi duon kotipubi Skipper's Tavern valittiin vuoden 2002 parhaaksi perinnetmusiikkibaariksi Donegalissa, vaikka kyseisen pubin ainoat musikantit olivat Ilo-na ja Lasse jääkarhujen maasta.

Keväällä 2003 Ants in the Pants matkasi länsirannikkoa etelään Limerickin kreivikuntaan jatkaen keikkailua uusissa maisemissa. Viisi kuukautta vierähti siellä, ja syksyllä 2003 Antsits löysivät itsensä taas Hämeenlinnasta. Vaikka kotikävä toi soittajat Suomeen, riitti kaipuuta myös toiseen suuntaan ja elokuussa

2004 duo lähti taas kiertämään Irlannin tuttuja kyläteitä ja pubeja.

Turengissa majaansa pitävä Ants in the Pants esiintyy ahkerasti kaikkialla Suomessa, missä irkkumusiikilla on sijansa. Tuttuja ja monesti koluttuja keikkapaikkoja ovat esimerkiksi The Castle Turussa, O'Connell's ja Pub Pikilinna Tampereella, Parnell's irkkubaarit ympäri maata sekä tietenkin kotikaupungin keidas Albertin kellari (ent. O'Maggies). Festivaalivierailuja yhtye on tehnyt Kaustisella, Pomarkussa ja Provinssi-rockissa.

-AP SARJANTO

BOOLABUS

18.9.2015
HELSINKI, VIRGIN OIL

90-LUVUN ALUSSA Boolabus koostui kolmesta kaverista: Mark Flynn, Malcolm Fay ja Fran Weaver, joiden omaperäinen asenne irlantilaiseen kansanmusiikkiin teki heidän keikoistaan legendaarisia - hauskaa piti olla niin yleisöllä kuin bändillä itselläänkin! Vuosien kuluessa kasvoi ammattimaisuus ja porukka. Mukaan tulivat Toney Shaw, Colum Mac Oireachtaigh, Claude Bouillin ja Jukka Jylli. Boolabus kukoisti ja loi maineen villien keikkojen kulttibändinä. He täyttivät vanhan Kappelin Kellarin parinakin iltana viikossa.

Pääviihdyttäjänä toimi muutama vuosi sitten valitettavasti menehtynyt Mark Flynn, karismaattinen esiintyjä varustettuna hyvällä komedian tajulla sekä musiikillisella lahjakkuudella. Rikostoverinaan hänellä oli vahvaääninen hyviä juhlia rakastava Malcolm Fay. Kaksikko täydensi toisiaan niin hyvässä kuin pahassakin. Heitä tuki upealla äänellään ja muusikointaidoillaan Colum Mac Oireachtaigh. Porukan ytimen muodostivat Fran Weaver, Claude Bouillin sekä Toney Shaw sekä loistava basisti, Kingston Wall -legenda Jukka "the Duke" Jylli.

Bändin suosio kasvoi vuosien mitaan ja Boolabus esiintyi useilla Irkkufestareillamme artistivieraanaan mm. Sakari Kuosmanen, sekä säännöllisesti O'Malley's Irish Barissa ja Molly Malone'sissa. Nämä vahvat persoonat onnistuivat pysyttelemään vaihtelevissa kokoonpanoissa yhdessä kymmenisen vuotta.

30th Irish Festival in Finland saa Boolabusin nousemaan pitkän tauon jälkeen stagelle! Ilman Markia tosin, mutta täydennettynä vuosien varrella mukana soittaneilla Aku Lappalaisella ja John Lawsonilla, he ovat päättäneet tuoda lavalle saman palon ja fiiliksen, jota Mark aina rakasti.

Boolabus toivoo kaikkien vanhojen ja uusienkin faniensa näkemistä ja ovat innoissaan saadessaan polkaista käyntiin kaikkien aikojen Irkkuillan, sytyttää Virgin Oilin kuumiin tunnelmiin. Ai niin, Toney Shaw – tuo avaruusherra – ei petä nytkään, odotettavissa on jälleen jotain omintakeista ja vallatonta!

BOOLABUS were formed in the early 90's and were originally composed of 3 members, Mark Flynn, Malcolm Fay and Fran Weaver. They started busking and doing small intimate gigs and found they had a unique attitude to Irish folk music, which was based on having fun and entertaining folk.

As time passed they progressed to playing in more professional settings and expanded the members gradually. Toney Shaw, Colum Mac Oireachtaigh, Claude Bouillin and Jukka Jylli came on board at roughly the same time, and in essence, became the entity that was the Boolabus band in their prime.

They became a very popular cult band and their gigs became famous for wild nights and a hard core fan following. They created a fantastic atmosphere and had the distinction of having two residency nights every week in the old Kappelin Kellari, where packed audiences were the norm. Mark Flynn, the leader of the band, who sadly passed away a few years ago, was the main entertainer in the Band and he had a great comedic talent supplemented with brilliant musical ability, good looks and charisma to beat the band - no pun intended.

Malcolm Fay was his partner in crime, and with his strong voice and love of a good party, they complemented each other most of the time and got the nickname of the dynamic duo for good and not so good reasons. They were wonderfully supported by Colum Mac Oireachtaigh's great voice and musician-

ship and when the 3 of them were on vocal form it was a great unit. Providing the guts of the band were Fran Weaver, Claude Bouillin and Toney Shaw - another spaceman - who worked very well together, and last but not least, the brilliant and loyal base player and Kingstown Wall legend, Jukka "the Duke" Jylli.

The Band became more popular as the years passed and played in a number of Irish Festivals, sometimes with great guests such as Sakari Kuosmanen and held down residencies in places such as Molly Malone's and O'Malley's. They managed to stay together for about 10 years in one form or another, which was a great achievement for such strong characters.

This year at the festival they will be playing without Mark, which will be sad for the lads, but they have promised to do their utmost to create the drive and passion in their performance that Mark used to love being a part of. They will be joined on stage by two great friends and occasional members Aku and John Lawson. Most of all, they will be keen to create a great atmosphere in Virgin Oil before the other great performers take to the stage.

Boolabus are hoping to bring in a lot of their old fans and maybe gain a few new ones and this reunion is a chance to celebrate the Irish Festival on its 30th anniversary for the band and its friends. Oh btw, Toney Shaw will as usual do something eccentric and irresponsible. - Not to be missed!

Colum Mac Oireachtaigh (vocals, guitar) - Claude Bouillin (tenor banjo) - Jukka Jylli (bass) - Malcolm Fay (vocals) - Aku Lappalainen (tin whistles, guitar) - John Lawson (Mandola) - Fran Weaver (5-string banjo)

DROICHEAD on energinen irkkubändi Oulusta. Yhtyeen ohjelmisto koostuu menevästä irlantilaisesta tanssimusiikista sekä englannin- ja iirinkielisistä lauluista. Droichead yhdistää irkkujamien meiningin raikkaisiin sovituksiin, ja lopputuloksesta nauttivat sekä kuuntelijat että tanssijat.

DROICHEAD is an Irish trad band from Oulu performing an energetic selection of Irish dance tunes accompanied by songs both in English and Irish Gaelic. Droichead interweave session craic with fresh arrangements making the music perfect for listening as well as for dancing.

Anna Luusua (fiddle, mandola, vocals), Samppa Saarinen (uilleann pipes, whistles), Jani Suvanto (bouzouki, guitar), Brent Ó Caiside (bodhrán, vocals), Vesa-Ville Niemelin (button accordion)

**19.9.2015 HELSINKI,
O'MALLEY'S IRISH BAR**

THE ETC THEATRE COMPANY

22.9.2015 HELSINKI, O'MALLEY'S IRISH BAR
23.9.2015 HELSINKI, MOLLY MALONE'S IRISH BAR

DURING THE NINETIES the ETC set out to do a series of sketch shows with original material written by the members themselves. They soon gathered a 'cult' following playing pubs and restaurants and small theatre venues from Helsinki to Tampere, Joensuu and even across the water to Tallinn Estonia. They brought a new slant on Finnish life often striding that fine line between raucous laughter and stunned disbelief.

They developed a strong reputation for comedy, satire and innovative forays into parody, pathos and preposterous full length features such as, 'Dracula' and 'Sherlock Holmes and the dreaded Lihapirakka plot' An earlier highly acclaimed production of Samuel Beckett's Endgame and the play on aids 'Are there tigers in the Congo' set the tone for their high artistic standards and low comedy accessible to one and all. Their 'Sam to Bram' comedy style ranged from Samuel Becket to Bram Stoker, with just about anything in between.

They even broke new ground with their many brilliant moments of stand-up comedy a thing virtually unheard of in Finland at the time. Indeed much of their ideas have been stolen, over the years by Finnish artists, too numerous to mention. ETC were the first, and remain (in their own opinion) the finest exponents of humour in Finland, since the guy who shot Bobrikoff. They took a sabbatical year about 15 years ago when reality became more absurd that many of their sketch shows. Now they are back!

Jonathan Hutchings is a freelance Actor and Musician who has been in Finland since 1970's. He also teaches English, translates, does voice-overs and narrations, and plays guitar and sings. He worked with Superior Anti Theatre at Camden Fringe Festival, London and Brighton Fringe Festival.

Leslie Hyde is from England but lived in Finland for over 35 years. After the ETC disbanding he became a Vice Prin-

cipal at Eira High School for Adults where he developed programs specifically for immigrants settling in Finland. He recently starred in the short movie 'Substandard' playing the title role.

Frank Boyle is a professional actor with extensive experience in theatre, TV and film work. He worked as a Freelance actor in Dublin for a number of years. Frank has appeared in several feature films and TV series in Finland including Alright? Alright! Directed by Neil Hardwick on YLE TV and Lapinlahden Linnut TV sketch show. Recent theatre projects included Krapp's Last Tape by Samuel Beckett, 'A Public Reading by Charles Dickens' and 'A Swift Evening with the Dean' based on the life and works of Jonathan Swift. He has also performed dramatised extracts of James Joyce's Ulysses for Bloomsday in Finland for over 22 years. 'Around the fire at the club' based on the life and poetry of W.B. Yeats is currently doing the rounds.

PHIL CARR

25.9.2015 TURKU, THE WATERLOO PUB
26.9.2015 HÄMEENLINNA, THE KING'S PUB

PHIL is a talented, charismatic and experienced entertainer and songwriter. He has performed in England, Ireland, Germany, Holland and Finland for 20 years.

Born in Birmingham, England, he travelled as a teenager to Ireland to look for his roots and got bitten by 'the ballad bug'. Ever since he has been singing 60's & 70's favourites and Irish & English folk songs.

Phil plays acoustic guitar, blues-harp and bodhrán, taking his audience with him from ballads through rousing up-tempo songs to funny storytelling songs.

He performs in pubs, restaurants, ferries, festivals, schools and cultural centres creating a warm, cheerful atmosphere. I think he's marvellous!

-MEGAN TRACEY

GATHER NO MOSS

19.9.2015 TURKU, THE WATERLOO PUB

PERINTEISTÄ irlantilaisista musiikkia akustisesti soittava kaksikko koostuu isästä ja pojasta: Jonathan ja Jaakko Hutchins.

Gather No Moss duon muita musiikillisia tyyllilajeja ovat pop ja rock-musiikki sekä omat sanoitukset.

THE GREEN COTTAGE

THE GREEN COTTAGE -yhtyeen musiikissa kuuluu takkatulen räiske, lattialankkujen natina tanssijan jalan alla, linnunlaulu, meren pauhu ja tuulen huokaus. Yhtye on inspiroitunut vanhoista irlantilaisista tarinoista ja melodioista, pohjolan sävelmistöstä, juurevista tanssirytmistä sekä arkaaisista soundeista. Sovitukset elävät hetkessä ja niitä tahdittaa sydämen syke.

A CRACKLING fireplace, the creak of floorboards under a dancer's feet, bird song, waves and wind – these are what the music of The Green Cottage is made of. The band finds inspiration in old Irish stories and melodies and the tunes of the North, in earthy dance rhythms and archaic sounds. Their arrangements live and breathe in the moment, carried on by a heartbeat.

SAMULI KARJALAINEN – kielisoittimet, tinapilli, laulu, bodhrán
KEITH MURTAGH – laulu, kitara
KIRSI VINKKI – viulu, kampiliira, tinapilli, bodhrán, laulu

26.9.2015 WALTER'S PUB TYRWÄÄ
(OS. AITTALAHDENKATU 6, SASTAMALA)

PADDY CASEY

INTERVIEW | *Mal Fay*

HI PADDY, WHAT DO YOU KNOW ABOUT FINLAND?

I'm sorry to say I know very little about Finland except that my Finnish friend is the only man who can maybe drink more than me, so it's possible that people from Finland can out-drink the Irish. Also I've met a few women from Finland and they were all gorgeous.

TELL US ABOUT YOUR LAST ALBUM? WHERE DID YOU GET THE INSPIRATION FOR THE SONGS?

My main plan for the last album was that all the songs would be recorded on the day they were written to keep them as fresh/honest and as much of the energy as possible. Barring maybe one this was the way I recorded it... I recorded it at home so inspiration wise I let my mind wander and wrote whatever I felt like on the day. I'm still learning;)

WHAT DO YOU LIKE AND DISLIKE ABOUT TOURING?

I love most things about touring. I love playing anywhere but there's something nice about playing abroad and knowing that this is probably the first time any of these people have seen you live ... I also like pretending I know how to speak different languages which is good craic onstage. On the flip-side I hate Airports and hotels.

HOW HAS THE MUSIC INDUSTRY CHANGED SINCE YOU STARTED YOUR CAREER?

It's diabolical... it's all gone down the toilet ... only joking I'm only saying that cos I'm older and it becomes your job to complain. I think the younger generation are good at singing in tune which people didn't care as much about years ago and they don't rhyme their lyrics. Music always changes and apart from streaming killing earnings for bands I think it's a really good time for music.

WHAT'S YOUR FAVOURITE GIG VENUE IN IRELAND?

This is going to sound corny but it honestly changes for me from gig to gig. I get something a little unique from most gigs. It's nice to play in Whelans, Dublin for me though since I don't do it that often.

WHAT PASSIONS DO YOU HAVE OUTSIDE MUSIC?

I'm mad into films... I usually watch heaps every week. I also like sitting in the garden in the morning listening to the birds for a while before I go to bed. I think they've made a guest appearance on 3 of my albums so far.

THANKS PADDY, YOU ARE VERY WELCOME TO FINLAND AND THANKS FOR HEADLINING OUR FESTIVAL

INTERVIEW WITH TONY MCDONALD, HELSINKI HARPS

Mal Fay

HI TONY, WHAT BROUGHT YOU TO FINLAND?

I've been in Finland since September 2001. At that time I was planning on only travelling around the Nordics for a few months and to be back in Ireland for Christmas. However, I quickly managed to find some work in Helsinki with the contract continuing on to summer 2002. I guess that's the hardest time to leave Finland so I stayed. Although I never thought I would be here 14 years later, here I am...

TELL US ABOUT HELSINKI HARPS?

Helsinki harps are a Gaelic football club that I helped set up in 2011. In truth though I think we provide our members with much more than the sports aspect. Dozens of friendships have come about through the harps and it's helped many expats settle in Finland, we have over 90 active members male/female Irish/Finnish etc. It definitely is a home away from home.

WE WILL HAVE THE HELSINKI HARPS DAY ON THE 20TH OF SEPTEMBER. WHAT WILL BE INVOLVED FOR ALL THE PARTICIPANTS?

The Helsinki harps family day is something we are all very excited to be part of. We can promise a mixture of sports, friendship and fun. Activities that are planned include children's and adult's races, penalty kick and long kick competitions. We will have a poc fada event which I think the finish spectator/participant will find quite unique and interesting. Also planned for the day are Gaelic football and hurling workshops for all ages. The event will conclude with Gaelic football exhibition games performed by the harps men and ladies teams. Coincidentally the all Ireland football finals will be held in Dublin on the same day. A viewing of this would be the perfect ending to what promises to be a great day for all.

GAELIC GAMES ARE FANTASTIC SPORTS. HOW DO YOU GET MORE FINNS INVOLVED?

Most of the Finns that are already involved have been invited by work colleagues and friends. They keep coming back so I think it's something they enjoy, (our most devoted member Juha makes a roundtrip of 462 km from Lappeenranta for Tuesday trainings). In recent months we have had a number of workshops in various schools in Helsinki and Espoo. We also held a successful "try a new sport" for a group of workmates here in the capital. All our workshops and trainings are done on a voluntary basis. Oulu Irish elks and Jyväskylä Gaelic football club are the two most recent clubs in Finnish Gaelic sports. They like Helsinki harp will always welcome new members. If any Finn is interested in getting involved they can get in touch on the Helsinki harps family day or send an email to pro-helsinki.europe@gaa.ie

IN FUTURE THE IRISH MUSIC FESTIVAL IN FINLAND HOPE TO WORK WITH AND INCLUDE ALL IRISH CULTURAL AND SPORTS ORGANISATIONS IN THE FESTIVAL. IS THIS A GOOD IDEA IN YOUR OPINION?

Definitely! These aspects of Irish life are something that are deep in our hearts and will remain with us wherever in the world we travel. Helsinki harps are very happy to be involved in the upcoming festivals in both Helsinki and in Oulu in October. We wish you the best of luck and many more years of bringing joy to us here in Finland and further afield.

THANKS TONY, WE ARE ALL LOOKING FORWARD TO HAVING HELSINKI HARPS ON BOARD FOR THE FESTIVAL.

Thanks mal. Our pleasure.

Irlanti KUTSUU 2.

TEKSTI: MATTI SOVIJÄRVI | KUVAT: SEPPO NOUSIAINEN

LÄNSIRANNIKOLLE JA RAJAN YLI

Nuoret miehet olivat päättäneet tutustua Irlantiin kunnolla. Dublin ei riittänyt, piti nähdä Atlanti. Junaan siis, go west young man!

Olimme kuulleet, että Irlanti on liftarin paratiisi. Ensimmäiset kokemukset Dublinin läntisillä ulomenoteilla karsivat nopeasti tämän harhaluulon. Kaikilla oli kiire jonnekin eikä se kiire sisältänyt kahden pitkätkukaisen reppuselkäisen kyyditsemistä minnekään. Uusi päätös: unohdetaan autokyyti, mennään junalla.

Ensimmäinen ihme oli tietysti Dublinin asemien lukuisuus. Ei riittänyt, että meni rautatieasemalle, piti mennä Oikealle Asemalle. Meidän tapauksessamme se oli vapaustaistelijä Patrick, oikeasti Pádraig Pearsen - tai ihan oikeasti Pádraig Anraí Mac Piaraisin mukaan nimetyn kadun asema, vaikka nykyisin Galwayn junat lähtevätkin Heustonista. Pearse tai siis oikeasti Mac Piarais oli vuoden 1916 Pääsiäiskapinan sankareita. Hänen elämänsä päättyi myös keväällä 1916, teloituskomppanian edessä. Ikää Pearsella ei ollut neljääkymmentäkään.

Asema oli kovin erilainen kuin mihin olimme Suomessa tottuneet, katettu ja monikerroksinen. Juna toki löytyi, ja aivan mainio matkaseura, kolme intohimoista jalkapallon ystävää, jotka olivat matkalla Galwayhin kannustamaan kotijoukkueensa Shamrock Roversin voittajaksi ottelussa Galway Unitedia vastaan. Kavereilla oli mukanaan matkaeväät, korillinen Guinnessia. Kori oli puuta niinkuin siihen aikaan oli tapana, mutta Guinness rautaa, yli seitsemänprosenttista pullotavaraa. Eihän se junamatka kauaa kestänyt, mutta eipä kestänyt Guinness-korillinenkaan. Fanit joivat kaikki 24 pulloa hyvissä ajoin ennen Atlantin rantaa ja meno oli sen mu-

kaista. Toivottavasti jaksoivat ottelunsa loppuun.

Me ihmettelimme Galwayta, isoa kaupunkia, josta Atlanti ei kuitenkaan oikein näkynyt. Ja se juuri piti päästä näkemään, kun emme kumpikaan olleet

siihen aiemmin tutustuneet. Peukalo siis pystyyn ja kohti oikeata valtameren rannikkoa, vielä lännemmäksi. Tuli ilta ja tuli yö ja tuli vastaan pieni kaupunki nimeltä Clifden, josta löytyi kotoisa b&b, kohtuuhintaan.

Seuraavana päivänä lähdimme sitten kävellen kohti länttä, etsimään valta-merta ja löysimmehän me. Etsimiseen pyysimme apua vastaantulevilta kävelijöiltä, jotka pysähtyivät, eivät avuliaina, vaan ällistyneinä kysyessämme tietä. You thought we are Irish? Siinä seurueen ladin järkyttynyt oxbridge-aksenttinen reaktio, kun kaksi nuorta pitkätukkaista miestä kysyi reittiä valtameren rannalle. Ei, emmepä tietenkään mitään sellaista voineet luulla, mutta kun tulitte sieltä päin...

Löytyihän se Atlantti, suunnaton, rajaton, harmaa vesi, joka iski Irlannin koviin ja kurttuihin rantakallioihin. Piti kiivetä, hengen- tai ainakin nilkanmenon uhallahan vesirajaan asti ja koskettaa Valtamerta. Uimaan ei tehnyt mieli, ilma oli kylmä, taivas harmaa ja vesi ilmaakin kylmempää. Veteen olisi hyppäämällä päässyt, mutta eteenpäin katsovina nuorina miehinä ymmärsimme oikein hyvin, että takaisin rannalle pääseminen ei olisi sujunut ilman ruhjeita. Kosketus Valtamereen sai siis riittää.

Yritin vakavissani - tai ainakin melkein - väittää, että Kanadan rannikko näkyy ihan selvästi horisontissa, mutta hilpeän karnevalistinen argumenttini ei saanut vastakaikua. Vaikka rantakallio olisi kuinka korkea ja jylhä, maapallo kaareutuu sen verran, että ihminen ei näe muutamaa kymmentä kilometriä kauemmas, ilmoitti luonnontieteellisesti orientoitunut matkakumppanini. En ollut uskovinani, vaikka niinhän se tietysti oli, jo silloin.

AUTOJA JA IHMISIÄ

Yksi matkan sivutavoitteista oli käyttää kaikenlaisia mahdollisia kulkuvälineitä. Jo Irlantiin tullessamme olimme lentäneet potkurikoneella ja suihkukoneella ja sitten Dublinissa olleet lentokenttäbussin kyydissä. Juna vei meidät Galwayn keskusta, sen jälkeen tärkein matkalippu oli peukalo. Liftaaminen oli Irlannissa sentään jotenkin mahdollista ja kohutuullisen varma tapa päästä eteenpäin, maaseudulla. Liftaamisessa oli sekin hyvä puoli, että tutustui kaikenlaisiin auton omistaviin ihmisiin.

Kaksi heistä jäi erityisesti mieleen. Toinen oli pappi, joka liikkui Volkswagenin Kleinbussilla, avolavaversiolla. Hän kuljetti meitä ja parhaimmillaan seitsemää muuta reppuselkäistä. Kaikki olimme sulassa sovussa lavalla, hyvin mahduim-

me. Turvavöistä ei kukaan ollut kiinnostunut eikä niitä auton lavalla tietenkään ollut. Pidettiin kiinni toisistamme ja lavan laidoista ja luotettiin gravitaatioon. Siinä iässä, kun elämä on oikeastaan vasta edessä, turvallisuus ei ole mikään juttu, outoa kyllä. Lavalla pysyttiin pomppivasakin kyydissä, toinen toisiimme luottaen. Pappi ajoi reippaasti ja jaksoi kuljettaa kunkin perille omaan kohteeseensa oikein ystävällisesti ja aivan ilmeisesti melkoisesti omalta reitiltään poiketen.

Toinen hyväntekijämme oli nuorehko dublinilainen arkkitehti, joka poimi meidät kyytiin jossakin Galwayn ja Athlonen välillä, kun olimme jo matkalla länsirannikolta taas suurkaupungin valoihin. Hän kertoi pelastavansa meidät Athlonelta, josta ei yösijaa ehkä löytyisi. It is a one horse town and even that horse is dead, hän kertoi. Kun tulimme Dubliniin, ilta oli ehtinyt jo niin pitkälle, että retkeilymatkat olivat kiinni, niinpä hän kutsui meidän kotiinsa komeaan porvaristaloon.

Tähän tavattoman ystävälliseen kohteeluun saattoi vaikuttaa sekin, että arkkitehdillä oli ollut lämmin ja läheinen suhde johonkuhuun suomalaisneitoon. Ehkä hänellä ei ollut ensimmäistä kertaa yökyläisiä? Lämpimät tunteet suomalaisia kohtaan olivat onneksemme yhä tallella, vaikka elämä olikin vieroittanut nuoret erilleen. Olisi ehkä neidon kannattanut pitää arkkitehdistä kiinni. Hänen toimistonsa oli alakerrassa, asunto ylimmäisessä. Näkymät yli Dublinin kattojen olivat komeat, vähän samaan tapaan kuin St. James Gaten tehtaan eli Guinnessin vierailijaravintolassa. Piha ja puita, keskellä kaupunkia!

Talo oli ollut isäntämme isovanhem-

pien yksityistalo. Grandma'lla oli kuulemma tapana aloittaa aamunsa lasillisella vaalenpunaista shamppanjaa. Jo illalla saimme perehtyä irlantilaiseen kahviin, sen tarkkaan tekotapaan. Ingredientit ovat kaikille tuttuja, mutta tekemisen oikea järjestys on tärkeä, jotta juoman kerrostuneisuus säilyy, sokeri pysyy pohjalalla. Ja irkkukahvi juodaan kerman läpi, pilli on tietysti tyyli- ja makurikko.

Meidän aamumme oli vähän vaatimatompampi kuin Grandma'n aikoinaan, mutta saimme toki muhkean kasan paah-toleipää, muniä ja pekonia ja erinomaisen oppineen esitelmän Irlannin klassisesta musiikista, jolla oli tietysti syvät juurensa kansanmusiikissa, meidän Sibeliusemme, Tšekin Dvořákin, Puolan Chopinin ja niin monen muun tapaan. Silloin kuulin ensimmäistä kertaa Irlannin klassien musiikin ikonin, sikäläisen Finlandian tai Kullervo-sinfonian. Charles Villiers Stanfordin kolmas, Irlantilaisen nimellä kulkeva sinfonia oli silloin ja on edelleen vihreän saaren klassisen musiikin vakio-ohjelmistoa. Sain jopa levyn mukaani. Arkkitehdin nimeä en muista, mutta miestä en unohda.

Matkalla kohtasimme muitakin ajoneuvoja kuin moottoroituja. Yksi irlantilaisimmista ja suomalaisille oudoimmista olivat hevosvankkurit. Juttu oli muutenkin outo, kolme ranskalaista, kaksi tyttöä, yksi poika ja vankkurit, joihin juuri mahtui menage a trois, tai jotakin sen tapaista. Hevonen oli vanha ja tyyni eikä häiriytynyt mistään, ei edes siitä, kun paikallinen maanviljelijä tuli karjumaan aivan väärästä ruokailupaikasta. Kuka ne heinät ja viljat toisistaan erottaisi?

Nämä nuoret olivat päättäneet elää

Nuoret seikkelijat Hannu ja Matti.

halvalla ja hankkivat elintarvikkeensa nappaamalla ne vain mukaansa paikallisista isoista kaupoista. Pienistä kaupoista ei tietenkään viety mitään! Meille totisille ja rehellisille suomalaisille ei tämä logiikka oikein avautunut, ei miltään osalta. Varastaminen oli meistä varastamista, myös isoista kaupoista.

Ja kolmen hengen vankkuri! Miten jaettaisiin nukkumis- ja muutkin vuorot? Ja mitä muita vuoroja oli? Katsoimme viisaimmaksi olla kyselemättä liikoja. Olimme hetken hepan kyydissä ja lähdimme omille teillemme jo tapaamispäivänä. Mutta niin silloin kuin nytkin eurooppalaiset nuoret tulivat erinomaisesti toimeen keskenään, juttua ja vertailun aiheita riitti. Kaiken taustalla oli ja on jonkinlainen yhteinen maailmankäsitys. Suuret ikäluokat ovat yllättävän yhtenäinen joukko, rajoista riippumatta.

Ranskalaisneidot auttoivat meitä myös kyydin hankinnassa. Sen sijaan, että tien varressa olisi seissyt kaksi nuorta miestä peukalot pystyssä liftaamassa, näkyvissä olikin tyttö ja poika. Matkaan päästiin.

Saimme matkan mittaan melkein kaikki matkustusmuodot koettua, myös laivan, kun kaiken Irlannissa kokemamme jälkeen lähdimme Larnesta salmen yli Skotlantiin, Stranraeriin. Olisimme tietysti voineet olla lähtemättäkin, sillä Irlanti oli vienyt ainakin minun sydämeni. Kaksi asiaa vei meidät kuitenkin salmen yli Skotlantiin. Toinen oli pakottava: lentolippu Edinburghista Helsinkiin. Toinen oli nuoren miehen halu ja into nähdä myös Skotlanti. Mutta sitä ennen piti vielä kokea katolisten ja protestanttien lem-

peä taisto Portmarnockissa jalkapalloa pelaten ja myös Pohjois-Irlanti, ihan oikeata ihmisten välistä taistoa peläten.

PORTMARNOCKIN HIEKALLA

Jalkapallo-ottelumme ei jäänyt historiankirjoihin yhtenä suurista klassikoista. Rehellisesti sanottuna katolisten joukkue oli aivan ylivoimainen, siihen määrään asti, että maalitiliä ei jaksettu ihan tosissaan pitää. Pehmeällä hiekalla pelaaminen oli raskasta, hyökkääminen silti kivaa, mutta puolustaminen yhtä tarpomista ja siksi se jäi vähän turhan usein väliin. Toki protestanttien joukkueemme teki maaleja, mutta olennaisesti vähemmän kuin katolisten.

Ottelu päättyi mitä veljellisimmässä hengessä ja taas kerran saimme aiheen vanhoa ikuista ystävyyttä. Emme ole tuon ottelupäivän ja illan jälkeen toisiamme nähneet eikä välillämme ole näin ollen ollut minkäänlaista erimielisyyttä uskon tai muistakaan asioista. Olisimme mielellämme vieneet Portmarnockin hengen mukamme Pohjois-Irlantiin.

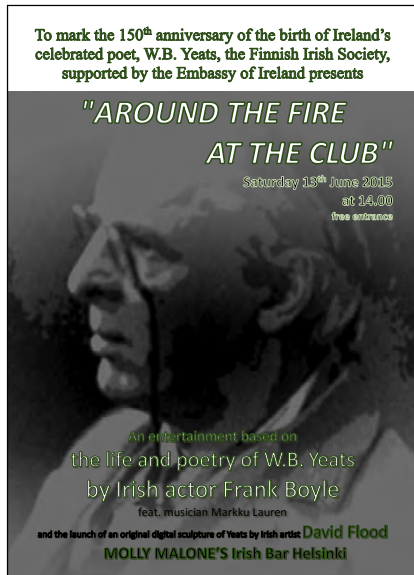
Pelillä oli kuitenkin yksi vakava seuraus. Se aiheutti karmean janon, mikä oli taas suotavinta sammuttaa eräällä tummalla oluella. Laskujeni mukaan join sinä iltana kahdeksan - tai yhdeksän - pinttia Guinnessia, mikä oli nuorelle miehelle aivan tolkuton määrä. Lopputuloks oli tietysti tolkuton nuori mies, mutta hengessä tuosta kaikesta selvittiin, myös seuraavasta päivästä.

Pohjois-Irlanti oli sitten melkoinen yllätys. Tottakai me tiesimme levottomuuksista ja melkein sisällissodan kaltaisesta tilanteesta, sotilaista kaduilla, pommeista pubeissa, ammutuista ihmisistä. Kun ylitimme rajan junalla, koko ihmisten maailma tuntui kuitenkin muuttuvan kokonaan toisenlaiseksi, kuin television iltauutisiksi. Paljon ei auttanut se, että maisemat säilyivät kauniina ja jylhinä. Irlantilainen välittömyys ja ystävällisyys vaihtui varuillaanoloon, leppoisa tunnelma alituisiin asemiehiin, jotka halusivat tutkia milloin mitään, rinkkamme muun muassa. Kaduilla partioi militärejä aseet esillä, ihmiset välttelivät kontakteja heidän ja toistensa kanssa. Se, mikä oli ollut leppoisaa ja mukavaa, oli äkkiä kuin aseellisen taisteluun valmistautumista ja sitähan se monelle olikin.

Ottamatta kantaa konfliktien osapuolten näkökantojen oikeellisuuteen, voi vain todeta, että onneksi järki vuosien ja vuosikymmenten mittaan voitti, osin kiitos suomalaisten rauhanvälittäjien. Mutta ahdistavaa se oli, sodankaltaisen tilan keskellä oleminen ja liikkuminen. Loppujen lopuksi lähtö Irlannista Skotlannin puolelle ei ollut ollenkaan ikävää. Maisemat pysyivät komeina, mutta eihän se skotlantilainen tunnelma irlantilaisen rinnalla niin kovin häppöinen ollut. Peukalokyydillä matkustaminenkin loppui, kun nuukat skotit eivät kyytiä tarjonneet, eivät kertaakaan.

Sellainenkin uroteko tuli tehtyä kuin Loch Lomondin reunaan käveleminen järven päästä päähän, kaatosateessa. Sen olisin jättänyt mielelläni kokematta.

FINNISH-IRISH SOCIETYN *tapaukumia*

William Butler Yeats - 13.6.2015 tuli kuluneeksi 150 vuotta syntymästä, jota juhlistettiin Molly Malone's Irish Barissa. Tilaisuudessa julkistettiin taiteilija David Floodin digitaalinen teos W.B.Yeatsista. Näyttelijä Frank Boyle esitti Yeatsin runoihin perustuvan "Around the Fire Club" -monologin Markku Laurénin säestämänä.

Irlannin Suomen suurlähettilään H.E. Dónal Denhamin ja puolisonsa Sióbhanin sekä lähetystösihteeri Marylee Wallin läksiäisiä vietettiin 6.8. O'Malley's Irish Barissa. Seuran puheenjohtaja Paula Uitto ojensi Dónalille ja Maryleelle muistoksi Kalle Haapalan suunnittelemat ja valmistamat Finnish-Irish Societyn Kielo & Shamrock -korut. Samalla pidettiin myös 30th Irish Festival in Finlandin lehdistötilaisuus.

Bloomsday 16.6. keräsi O'Malley's Irish Bariin suuren yleisön kuuntelemaan Joycen tekstejä, joita esittivät suomeksi ja englanniksi Tapio Liinoja, Olli Pellikka, Juha Roiha, Frank Boyle, David Doughan, Brendan Humphries ja Les Hyde. Tekstien lomassa esiintyi jameihin kokoontunut muusikkojoukko.

LIITY FINNISH-IRISH SOCIETY RY:N JÄSENEKSI!

JOS HALUAT liittyä jäseneksi, maksa jäsenmaksu ja lähetä nimesi ja osoitteesi osoitteeseen info@finnish-irish.fi. Jäsenmaksu vuonna 2015 on 22 €. Maksa se tilillemme Nordea FI81 2001 1800 0192 29. Merkitse viestiin "Jäsenmaksu 2015" ja maksaneiden nimet ja osoitteet, jos mahtuu.

Jäsenetuina saat Shamrock-lehden neljä kertaa vuodessa, jäsenkirjeen, sähköpostitiedotteemme, alennuksia seuran järjestämien tilaisuuksien (kurssit, luennot) osallistumismaksuista ja konserttien pääsylipuista.

JOIN FINNISH-IRISH SOCIETY RY

IF YOU WANT TO join Finnish-Irish Society ry, please send your name and address to info@finnish-irish.fi. The membership fee for 2015 is 22 €. Please pay it to our account Nordea FI81 2001 1800 0192 29. Please write to messages (Viesti) "Membership fee 2015" and the names of the members paid, with address, if you can fit it.

With the membership fee you will get four issues of our magazine Shamrock, newsletters, email-newsletters, reductions of the tickets to the events arranged by Finnish-Irish Society and concert tickets.

IRLANTILAISEN KANSANMUSIIKIN KURSSI

la-su 19.-20.9. klo 10.00-13.30
Keskisen Uudenmaan Musiikkiopisto,
Seutulantie 8, Järvenpää

Jamiworkshop. Perehdytään Irlantilaisen kansanmusiikin tyylien erityispiirteisiin. Tutustutaan pelimannimusiikin tanssirytmien melodia- ja säestyssoiton kautta. Myös yhtyeohjaus on mahdollista. Sopii kaikille soittimille. Oma soitin tarvitaan kurssille.

Ilmoittautuminen kurssille to 10.9. mennessä.

Opettajat Petri Hakala ja Samuli Karjalainen.

Kurssin hinta 80,00 €

Ilmoittautumislinkki:

<http://www.kum.fi/etusivu/avoin-opetus/irlantilaisen-kansanmusiikin-kurssi-19.-20.9.2015.html>

Lisätietoja:

Keskisen Uudenmaan Musiikkiopisto

p. 040 315 2803

www.kum.fi

karjalainen.samuli@gmail.com

pehakala@gmail.com

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8
00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
E-mail: info@finnish-irish.fi
www.finnish-irish.fi

SHAMROCK

**Päätoimittaja/
Editor-in-Chief**
Olli Pellikka
Toimitussihteeri
Seppo Nousiainen
Ilmoitukset
Seppo Nousiainen
seppo.nousiainen@welho.com

Ulkoasu, taitto- ja painopaikka

Elena Räsänen,
Offsetpaino L. Tuovinen Ky
www.tuovinen.eu
ISSN 0783-6775

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29
40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10
70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Kaustinen

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7
90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1
26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7
33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Kari Heikkinen
Isännänkatu 13 D 45
20780 KAARINA
www.finnish-irish-turku.net

Äänekoski

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA 2015/ COMMITTEE 2015

Puheenjohtaja/Chairperson

Paula Uitto

Varapuheenjohtaja/ Vice-chairman

Seppo Nousiainen

Jäsenet/Members

Tea Byholm
Malcolm Fay
Heli Gäsman
Kai Hinkkala
Maarit Multamäki
Tero Niini
Tarja Väyrynen
James Wheelan

Läh. Finnish-Irish Society ry
Paula Uitto
Puustellinrinne 3 A 8
00410 Helsinki
Finland

O'MALLEY'S

The 30th Irish Festival In Finland

O'Malley's Proudly presents:

Sat 19.9 *Droichead*

Tue 22.9 *English Theatre Company*

Thu 24.9 *Kevin Collins & Ants in the Pants*

Upcoming seasonal beers on draught:

October

Ayienger Fest-Märzen

Spaten Oktoberfest

November

Fullers Old Winter Ale

Brooklyn Winter Ale

Shepherd Neame Double Stout

December

Ayienger Winter Bock

Malmgård Joululolut

Great food and Good selection of beers!

SLAINTÉ! JOIN THE FUN!!!

LIVE IRISH JAM SESSIONS EVERY WEDNESDAY AT 7 P.M.

We are Open:

Mon - Tue 17-24

Wed - Thu 16-24

Fri 16-02

Sat 14-02

Kitchen is Open:

Mon - Sat 17-22

www.raflaamo.fi/helsinki/pub-omalleys

www.facebook.com/omalleystorni